

Τὸ πετεινάρι μου ἐγὼ
 Ταῖς ὄρνιθές μου 'ποῦ θωρεῖς
 Ὅπου μὲ κάμουν τὸ αὐγὸ,
 Δὲν δίδω οὔτε μὲ φλουρί.

Δὲν θὰ τὸ δώσω καμμιανοῦ,
 Γιατί τ' ἀκούω ποῦ μιλεῖ
 Μὲ τὰ πουλάκια τ' οὐρανοῦ,
 Καὶ τ' ἀγαπῶ πολὺ πολὺ.

Δὲν τὸ πουλῶ, νὰ τὸ χαρῶ !
 Ἦσ' μὲ ξυπνάει τὴν αὐγὴ,
 Καὶ 'ποῦ μὲ δείχνει τὸν καιρὸ
 Καὶ τοῦ καιροῦ τὴν ἀλλαγὴ.

— Τὸ πετεινάρι σου αὐτὸ,
 Ὅρνιθοπῶλι μου καλὴ,
 Ἄν δὲν τὸ δίνης μὲ λεπτὸ
 Παίρνω κι' αὐτὸ κ' ἓνα φίλι.

— Νὰ τὸ πουλὶ καὶ μὴ σταθῆς,
 Πάρ' το καὶ ὄρα σου καλὴ,
 Κ' ἐδῶ δὲν δίνουε εὐθὺς
 Κ' εὐκόλα εὐκόλα φίλι.

ΤΟ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ ΑΝΘΟΣ.

Ἦως εἰς τόσην ζάλην μόνον, καὶ εἰς παρακμῆς καιρὸν
 Λουλουδάκι μου ὠραῖον,
 Εἰς τὸν κῆπόν μου ἀκμαῖον
 Ὁμάλλεις πλήρες εὐωδίας καὶ θεληγῆτρων ζωηρῶν;

Δὲν σὲ πλήττει τοῦ χειμῶνος ἡ θανάσιμος πνοή ;
 Ἢ Χιῶν δὲν σὲ παγώνει ;
 Ὁ βορρῆς δὲν σὲ πληγώνει ;
 Δὲν φοβεῖσαι μήπως στύση ἡ ἀθῶα σου ζωή ;

Τὴν ομίχλην τῆς ἐσπέρας ἀναπνεῶν δὲν βίβοις ;
 Καὶ δὲν σῆπες ἀπομάττων,
 Ὑγρασίαν τῶν τελεμάτων,
 Καὶ τὴν ὀλεθρίαν πάχνην τῆς χημερινῆς αὐγῆς ;

Μὲ σὲ, ἄνθος, ὁμοιάζει καὶ ἡ μαύρη μου ψυχή·
 Πόσαι ἔνδον ἀλγηδόνες
 Καὶ σκληροὶ παθῶν χειμῶνες
 Τὴν σπαράττουσι, καὶ ὅμως ἀγαπῶσα εὐτυχεῖ.

Α. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Πλοῦτη ἐν Ἑλλάδι.

Ὁ Artizan ἀπαραριθμῶν τοὺς ὀρυκτολογικοὺς
 ἠθασαυροὺς τῆς Ἑλλάδος χάριν τῆς Αὐτοῦ Μεγα-
 χεϊότητος τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, εὐρίσκει

ὅτι οἱ πόροι τοῦ Κράτους, παρεκτὸς τῶν ἐκ τοῦ
 ἐμπορίου ὠφελειῶν, ἀποφέρουσι τοὐλάχιστον ἐν
 ἑκατομμύριον φράγκων ἐκ τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐ-
 ξορύξεως καὶ τῆς ἐξαγωγῆς κατὰ τὴν εὐθνηοτέραν
 διατίμησιν. Τὰ λατομεῖα Πεντέλης καὶ Πάρου
 ἔχουσι πλείονα ἀξίαν τῶν τῆς Καρδάρας μαρμάρων
 κατὰ τε τὴν ὠραϊότητα καὶ τὴν στερεότητα.
 Ἡ Μήλος καὶ ὁ Κόλπος τῆς Κορίνθου εἰσὶν ἀφθο-
 νοὶ ἐκ θεοῦ καθαροῦ. Ἡ Νάξος παράγει σμύριδα
 ἀνωτέραν τῆς Τουρκίας, ἥτις μονοπωλεῖ αὐτήν.

Ὁ Πορφυρίτης, ὁ ὀφίτης λίθος, ἡ σιδηρίτις, χαλ-
 κίτις καὶ μολυβδίτις γῆ, τὸ μαγκανήσιον, ἡ χρυ-
 σῆ ἄμμος, ἡ ἄσβεστος, ὁ φυσικὸς κρύσταλλος καὶ
 τόσα ἄλλα βιομηχανικὰ ὀρυκτὰ κείνται ἄχρηστα.
 Τὰ ἀλατορυχεῖα καίτοι ἅπαντα κακῶς ἐκμεταλ-
 λευόμενα οὐχ ἦττον ὅμως ἀποφέρουσι πρόσοδον
 εἰς τὸ κράτος 500,000 φράγκων. Ὅπως μὲγα
 εἰσόδημα ἤθελον ἀποφέρει αὐτὰ, ἐπιτηρούμενα
 καλλίτερον;

Ἐλπίζομεν εἰς τὸ Ἀγγλοαζωνικὸν στοιχεῖον
 ὅπερ ἐπενήργησεν ἐπὶ τῆς ἀνατροφῆς τοῦ νέου βασι-
 λέως, ὅτι θὰ γνωρίσῃ νὰ ἐπωφεληθῇ ἐξ ὅλων τού-
 των τῶν θησαυρῶν καὶ θὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τὰ μέσα
 ἵνα ἐπαναφέρῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς ἣν ἄλλοτε ἐφθασεν
 ὑπεροχὴν.

Πληθυσμὸς τῆς μεγάλης Βρετανίας.

Εἰς τὴν ἐσχάτως ἐκδοθεῖσαν στατιστικὴν ὑπὸ
 τοῦ Κ. Κόκ βλέπομεν ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀγ-
 γλίας συμποσοῦται σήμερον εἰς 30 ἑκατομμύρια
 κατοίκων, ὥστε ἐξάγεται ὅτι ἐξαιρέσει τῆς Βελ-
 γικῆς οὐδεμία ἄλλη Εὐρωπαϊκὴ χώρα εἶναι τόσον
 πολυάνθρωπος ὅσον ἡ Ἀγγλία, σχετικῶς πρὸς τὴν
 γεωγραφικὴν ἔκτασίν της. Ἀνὰ δύο πρῶτα λεπτά
 τῆς ὥρας τρεῖς ἄγγλοι γεννῶνται, καὶ ἀνὰ πᾶν
 πρῶτον λεπτόν ἡ Ἀγγλία χάνει ἐν τῶν τέκνων της.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξ Ἀγγλίας μεταναστεύοντων
 ἐλευθέρᾳ βουλήσει ἰσοδυναμεῖ ὡς 5 Ἴρλανδοὶ πρὸς
 4 ἄγγλον καὶ 3 Ἴρλανδοὶ πρὸς 1 Σκώτον.

Ὁ πληθυσμὸς τῶν γυναικῶν ὑπερβαίνει τὸν
 πληθυσμὸν τῶν ἀνδρῶν κατὰ 500,000 χιλιάδας,
 τουτέστιν αἱ γυναῖκες πρὸς τοὺς ἀνδρας ἀναλο-
 γοῦσιν ὡς 105 πρὸς 100. Ἐναργέστερον δὲ κατα-
 φαίνεται ἡ ἐκπληκτικὴ τῶν ἀύξησης τοῦ πλη-
 θυσμοῦ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πόλιν Brikenhead, ἥτις
 ἐνθ' ἐν ἔτει 1804 ἑκατοικεῖτο ὑπὸ 104 χωρικῶν,
 σήμερον ἀριθμεῖ 51,539 κατοίκους. Τὸ δὲ Λον-
 δῖνον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ περιέχει νῦν τόσους κα-

τοίκους, ὅτους δλόκληρος ἡ Ἀγγλία κατὰ τὸν ιδ' αἰῶνα. Ἀνὰ ἐξ πρῶτα λεπτά τῆς ὥρας γεννᾶται νέος κάτοικος εἰς τὴν ἀπέραντον ταύτην πόλιν καὶ ἀνὰ ὀκτῶ λεπτά ἀποθνήσκει εἰς τῶν παλαιῶν. Ὁ δὲ πληθυσμὸς τῆς, ἀν' ἐξἈκολουθήσῃ αὐξάνων καθ' ὅμοιον πάντοτε λόγον, θέλει περὶ τὰ τέλει τοῦ παρόντος αἰῶνος διπλασιασθῆ, καὶ τῷ 1963 ἡ πρωτεύουσα τῆς μεγάλης Βρετανίας θὰ περιλαμβάνῃ 16 ἑκατομμύρια κατοίκων.

Σήμερον τὸ Λονδίον περιέχει σχεδὸν 3 ἑκατομμύρια κατοίκων, δηλαδὴ διπλασίους τῶν Παρισίων καὶ πενταπλασίους τοῦ Βερολίνου, τῆς Βιέννης ἢ τῆς Πετρούπολεως καὶ ὅμως ἡ θνησιμότης ἐν αὐτῷ εἶναι ὀλιγωτέρα παρὰ εἰς τὰς ῥηθείσας πόλεις.

Οἱ Ἄγγλοι εἶναι ἀεικίνητοι καὶ σπανίως ἀποθνήσκουσιν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν εἰς ἣν ἐγεννήθησαν· εἰσὶ δὲ διεσπαρμένοι εἰς τὰ πλεῖστα μέρη τοῦ κόσμου· οὕτω φερ' εἰπεῖν ἀριθμοῦσιν 25,884 ἐν Γαλλίᾳ, 7,365 ἐν Γερμανίᾳ, 5,467 ἐν Ἰταλίᾳ 2,224,743 ἐν Ἀμερικῇ, 4,092 ἐν Βελγίῳ, καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βελγικῇ αἱ Ἀγγλίδες εἶναι πολυαριθμότεραι τῶν Ἄγγλων.

Ὁ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν Ἀγγλικὸς στρατὸς συμποσοῦται ἐν ὅλῳ εἰς 250,380.

* Οἱ σιδηρόδρομοι τῆς Ἀμερικῆς εἰσέπραξαν ἐν διαστήματι ἐνὸς ἔτους 750 ἑκατομμύρια φράγκων, δηλαδὴ τὸ ἕμισυ σχεδὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

* Γάλλος τις ἐργολήπτης ὀνόματι **Le Hir** ὑπέβαλεν ἐσχάτως εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν σχέδιον περὶ κατασκευῆς ὑπογείου σιδηροδρόμου, ὅστις, διατρέχων ὑπὸ τὴν πόλιν τῶν Παρισίων, θὰ διευκολύνῃ τὴν μεταξύ τῶν προαστείων συγκοινωνίαν. Εἰς δὲ τὴν διατίμησιν, ἣν ἐπισυνῆψεν εἰς τὸ σχέδιον ὀρίζεται εἰς 10 λεπτά τὸ ἀγώγιον δι' ἑκάστον ἄτομον, ἀλλὰ πρὸς μεγαλειτέραν εὐκολίαν τῶν ἀπόρων ἐργατῶν θὰ γίνωνται δύο δρόμοι δι' αὐτοὺς τὴν πρωΐαν καὶ τὴν ἑσπέρην, καθ' οὓς τὸ ἀγώγιον περιορίζεται εἰς 5 μόνον λεπτά· ὥστε ἀντὶ τόσον εὐτελοῦς ἀνταμοιβῆς θὰ διατρέχῃ τις ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ δύο ἢ καὶ τριῶν ὥρων διάστημα!

(Ἐκ τῆς *Revue Britannique*)

Γεωργικαὶ παρατηρήσεις καὶ ἀποφθέγματα

ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΙΓΙΝΗΣ. (*)

« Ἐὰν αἱ βροχαὶ ὥσι πρώμοι, ἦτοι ἀρχίσωσι τὸν Αὐγουστον μῆνα, προμηνύεται ἀφορία εἰς τὰ γεννήματα, διότι ἡ γῆ χάνει ταχέως τὴν δύναμίν τῆς, τὰ χόρτα αὐξάνουσι καὶ τὰ γεννήματα πνίγονται· ἐὰν αἱ βροχαὶ ἀρχίσωσι τὸν Ὀκτώβριον περιμένεται εὐτυχία.»

« Ἐὰν ἐπὶ τῆς ἀνθίσεως τῶν ἀμπέλων καὶ τῶν ἐλαιοδένδρων ἐπέλθουν βροχαὶ περιμένεται δυστυχία εἰς αὐτά.»

« Ἐὰν ἐν καιρῷ χειμῶνος πέσῃ χιών ἥτις νὰ καλύψῃ τὴν γῆν, ἡ δὲ διάλυσις αὐτῆς διαρκέσῃ 6—10 ἡμέρας, περιμένεται εἰς μὲν τὰ προϊόντα ἐν γένει εὐτυχία, εἰς δὲ τὰ ποίμνια δυστυχία.»

« Τὸ κλάδευμα τῶν ἀμπέλων, ἡ ἐμβολίασις καὶ ἐμφύτευσις τῶν δένδρων, καὶ ἡ ὑλοτομία κατὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν φάσιν τῆς Σελήνης δὲν εἶναι ἐπιτυχῆς, ἀλλὰ κατὰ τὴν τρίτην καὶ τετάρτην φάσιν αὐτῆς » (**).

« Τὸν Γενάρην κόψε κλήμα καὶ φεγγάρι μὴ γυρέψῃς.»

« Κόψε ξύλον τὸν Γενάρη καὶ μὴ καρτερεῖς φεγγάρι.»

« Γεναριώτικον φεγγάρι κλάδευε καὶ μέραν μὴ ζετάζῃς.»

« Μάϊος ἄβροχος μοῦστος ἄμετρος.»

« Γενάρη μῆνα κλάδευε καὶ φεγγάρι μὴ γυρέψῃς »

« Τὸν Νοέμβριον μῆνα σπείρε.»

(*) Ταῦτα ἀπεσπάσαμεν ἐκ τῆς στατιστικῆς τῆς Ἑλληνικῆς γεωργίας, δημοσιευθείσης ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τῆς δημοσίου οικονομίας κ. Σ. Α. Σηλιωτάκη. Περὶ τοῦ ἀξιολόγου καὶ σπουδαιωτάτου τούτου ἔργου θέλομεν πραγματευθῆ εἰς τὸ προσεχὲς φυλλάδιον τῆς Χρυσάλλιδος. Σ. Σ.

(**) « Ἡλλοὶ τῶν ἀρχαίων διαβεβαίρουνται ἀπὸ πρώτης Σελήνης μέχρι τετάρτης τὰς ἀμπέλους φυτεύειν, ἔτι δὲ ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις αὐξανομένης αὐτῆς συμβουλεύουσι φυτεύειν, ὡς περ ληγουσῆς κλαδεύειν. ἕτεροι αὐξανομένης αὐτῆς φυτεύειν παραιτοῦνται· τοῦθ' ὁμολογούμενον ἔστι, ὅτι χρὴ καταθεῖναι, ὑπὸ γῆν οὐσῆς τῆς Σελήνης, καὶ τέμνειν ξύλα ὑπὸ γῆν οὐσῆς αὐτῆς.»

Καὶ ἐν Γαλλίᾳ σώζεται τὸ ἐξῆς μετὰ τῶν ἄλλων γεωργικῶν ἀπαφθεγμάτων

« En jeune lune il ne faut ni semer les grains ni tailler les arbres.»

(Ὁρα γεωργικὴν στατιστικὴν τῆς Γαλλίας τοῦ 1858).